

fører veed vistnok godt, at det er i de højere Lønningsskasser, at man har et normeret Antal Embedsmænd, men at i 4de Lønningsskaffe, de egentlige Telegrafister, fastsættes Antallet ved de aarlige Finanslove. Derfor har jeg tilladt mig at mene, at jeg burde foreslaa det. Nu er det ingenlunde saa, at Telegrafvæsenet stagnerer, men det kan nok være, at en Del af de mindre Stationer, som man her idelig ønsker oprettet, ere et Baand paa Telegrafvæsenet. For Kjøbenhavn's Vedkommende har jeg tilladt mig at oplyse, at de ankomende Telegrammers Antal er i Løbet af saa Aar, endog saa i de sidste Decennier, forøget med 33 pCt — de, der skulde udbringes. — Der er altsaa en virkelig Virksomhed. Spørgsmaalet kan ikke efter min Mening stilles billig, som den ærede Ordfører stillede det, men maa stilles saaledes: Er det rigtigt, at Staten antager Reservertelografister og Medhjælpere til at udføre fuldt ud den Tjeneste, som bør udføres ved Telegrafister? Saaledes bør Spørgsmaalet stilles. Det forekommer mig, at det kan gaa til en Tid; man kan lade de vedkommende gaa en Tid under de Vilkaar, men ikke i Længden, hvor man virkelig har Brug for deres Tjeneste. Derfor har jeg tilladt mig at stille Forslaget, og jeg maa ogsaa tillade mig fremdeles at anbefale det. Med Hensyn til Postbudene i Aarhus tillod jeg mig at gøre den Bemærkning, at naar man vil se rationelt paa Forholdet, er det egentlig det, at der er forlangt et Bud til et særligt Djemed, og skal der være Tale om en nyttig Forsøgelse af Styrtten, maa der gives 3 til, derfor tillod jeg mig at sige, at Ændringsforslaget om de 2 Bude er ikke saa vel begrundet; om man kan bruge det andet af de to Bude, veed jeg ikke, det er muligt, jeg skal tage imod det og forbeholde mig til næste Aar at forlange 2 andre, saa gaar det vel nok, thi i Virkeligheden er man i postal Henseende flattere stillet der end i de fleste andre Byer i Landet, og derfor er der ingen Grund til at nægte det paa det Sted. Naturligvis, det ærede Medlem, som har hjemme der, ved saadant noget; det gaar det ærede Medlem som det ærede Medlem fra Herning (K. Nielsen), om hvem den ærede Ordfører mente, at hans Bøer var mistænkkelig, at han billigede Ministerens Forslag, fordi det angik Herning. Jeg tror, at Grunden er en anden, det ærede Medlem kender Forholdene paa det Sted nøje og er i Stand til mere indgaaende at bedømme dette Forholds Rigtighed eller Urigtighed og derfor er han nærmere til at se, at Ministeren har Ret paa dette Punkt, end han maaste er paa andre Punkter, hvor

han ikke er saa sagkyndig og vistnok ikke har saa megen Interesse som i dette Tilfælde. Jeg tillader mig at se Sagen fra denne Side. Jeg tror ikke, at Bevillingen til Posthuset i Herning kan nedsettes. Jeg tror ikke, det vil være muligt at saa Bygningen forsvarlig opført, naar man nedsetter Beløbet med mere end 1,000 Kr., som jeg har foreslaaet. Hvad angaar Antallet af Postbudene i Herning, da har det ikke været Genstand for min personlige Undersøgelse, men jeg har noteret det Tal over 40 Postbude udgaaende fra Herning ved et Referat en Gang. Om de alle vare direkte eller indirekte udgaaende fra Herning, tør jeg ikke paasta, og det kan man heller ikke forlange, men jeg er villig til at undersøge det Spørgsmaal nærmere. Med Hensyn til Bornholm skal jeg ikke have noget imod at forsøge paa en Forhandling mellem 2den og 3dje Behandling, men jeg tror ikke, der vil være megen Kraft i denne Forhandling, og jeg tror ikke, det vil blive saaledes, at man, hvis man vil beholde den Sum, man nu har, vil saa en forbedret Fartplan, jeg tror ikke derpaa, men jeg skal forsøge det. Hvad Beklædningen angaar, saa har den ærede Ordfører ganske Ret i, at de Forhandlinger, der ere rejste, nærmest have været af teoretisk Bestaendighed. Der er nemlig ikke foreslaaet noget i den Retning, og der har ikke kunnet foreslaas noget, idet der er gjort Forsøg med en Beklædning, som næppe lader sig gennemføre, og som var noget billigere, medens man nu vil forsøge med en noget dyrere Beklædning. Hvor højt man vil gaa, skal jeg ikke sige noget om, men jeg vil tillade mig at sige, at det at overlade vedkommende selv at købe Beklædningen og give dem en vis Sum, er jeg ikke stemt for. Skal man gaa til noget i den Retning, forekommer det mig, at man maa forlange en vis Egalitet i Beklædningen. Selv om man ikke vil gaa til en ligesrem Uniform, maa man dog have en Hue og Sætte, som er ens for alle, og det tror jeg, man gør bedst i at levere dem, ogsaa af den Grund, at hvis man gør det, og hvis man en Gang aarlig leverer dem disse Ting, saa kan man forlange, at vedkommende skulle holde deres Klædning i Orden, men hvis man skal give vedkommende et Tilskud, for hvilket de skulle skaffe Beklædning, og efterse, om det sker tilbørlig, saa vil det lede til utallige Inspektioner af Klæde- dragten. Det forekommer mig, at vil man noget der, saa maa man levere Klædningen. Om man vil det eller ikke, skal jeg ikke sige noget om i Øjeblikket. Det er ikke noget lille Spørgsmaal, det er ingenlunde let at